Quelle: https://manuscripta.at/?ID=9083
Copyright: Melk, Benediktinerstift

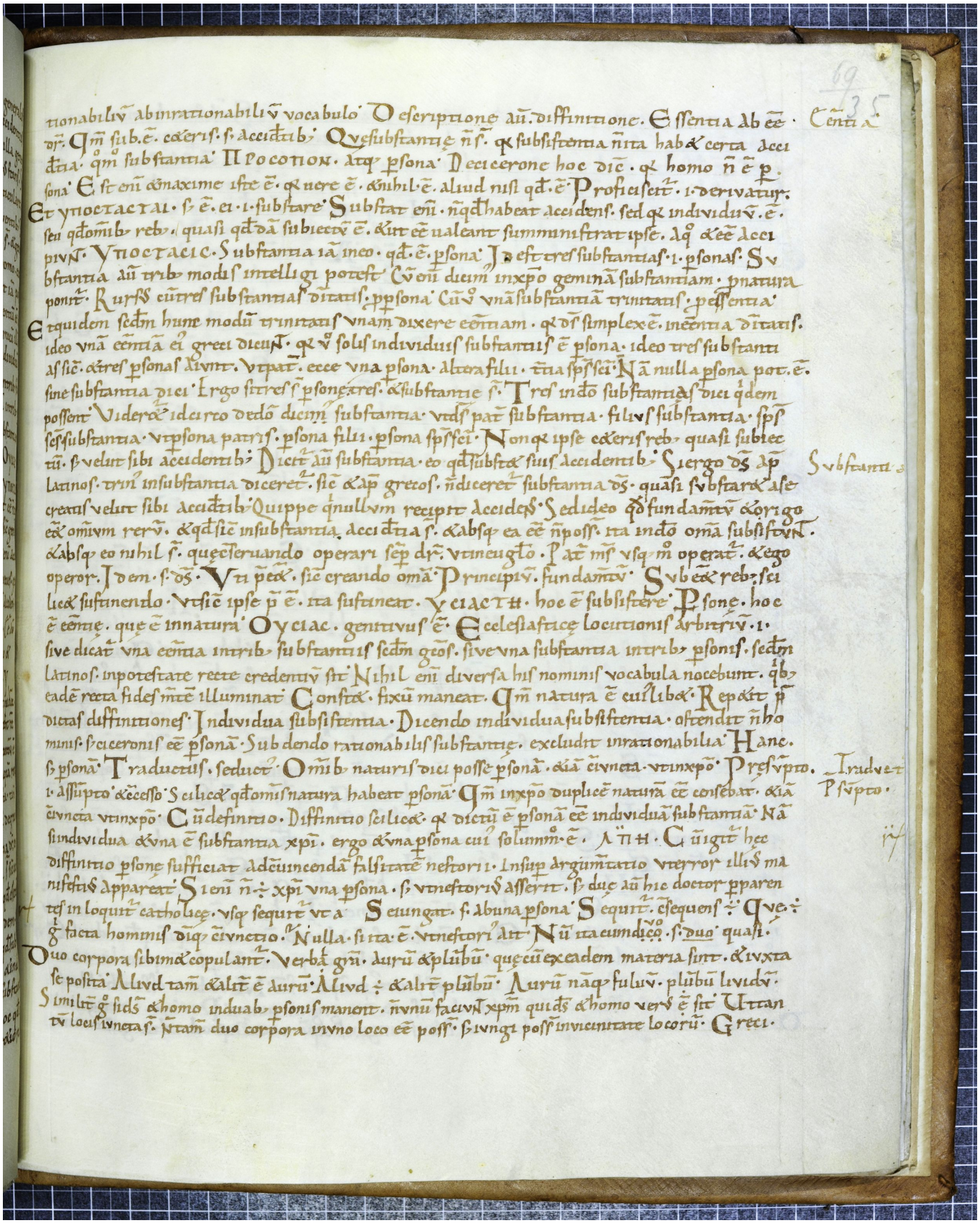

tionabilib̄ ab irrationabilib̄ vocabulo. Descriptione aū. diffinitione. Essentia ab ee. Centia
dr̄. Qm̄ sub. ē. cæteris. s. accidentib̄. Quæ substantiæ ñ s. q̄ subsistentia ñ ita habæ certa acci
dtia. qm̄ substantia. Prosopon. atq; psona. Decicerone hoc die. q̄ homo ñ ē p
sona. Est enī ōnaxime iste ē. q̄ uere ē. ōnihil ē. aliud nisi qd. ē. Proficiscit. i. derivatur.
Etymologia. s. ē. ei. i. substare. Substat enī. ñqd habeat accidens. sed q̄ individuū. ē.
seu qdomib̄ reb̄. quasi qd dā subiectū ē. ōnt ee ualeant sumministrat ipse. aq̄ ōee acci
piūt. Ymoeacic. Substantia iā ineo. qd. ē. psona. Ja est tres substantias. i. psonas. Su
bstantia aū trib̄ modis intelligi potest. Cū enī dicim̄ inxpo geminā substantiam. pnatura
ponit. Rursus cū tres substantias dicatis. ppsona. Cū ūnā substantiā trinitatis. pessentia.
Etquidem secm hunc modū trinitatis unam dixere eōtiam. q̄ ds simplex ē. inēntia dicatis.
ideo unā cētiā ei greci dicūt. q̄ ūū solus individuus substantiis ē psona. ideo tres substanti
as sic. ōtres psonas dicūt. Utpat. ecce una psona. altera filii. tria spsci. Nā nulla psona pot. ē.
sine substantia dici. Ergo si tres s psonæ tres. ōsubstantie s. Tres indo substantias dici qdem
possent. Videræ ideirco dedo dicim̄ substantia. uds pat substantia. filius substantia. spus
sessubstantia. ut psona patris. psona filii. psona spusci. Nonq ipse ōcteris reb̄ quasi subiec
tū. s velut sibi accidentib̄. Dicet aū substantia. eo qd substa suis accidentib̄. Siergo ds ap
latinos. trin̄ insubstantia diceret. sic ōap grecos. ñ diceret substantia ds. quasi substarā ase
creatis velut sibi accidtib̄. Quippe qnullum recipit accidēs. Sed ideo qd fundamtū ōorigo
eā omium rerū. ōqd sic insubstantia. accidtia s. ōabsq; ea ee ñ poss. ita indo omā subsistunt.
ōabsq; eo nihil s. quæseruando operari sēp dr̄. ut neuglo. Pat mis usq; m̄ operat. ōego
operor. Idem. s. ds. Ut peā. sic creando omā. Principiū. fundamtū. Sub eā reb̄ sci
licā sustinendo. ut sic ipse p ē. ita sustinet. Yeiacth. hoc ē subsistere. Psone. hoc
ē cētie. que ē innatura. Oyciac. genitivus ē. Ecclesiastice locutionis arbitriū. i.
sive dicat una cētia intrib̄ substantiis secm grecos. sive una substantia intrib̄ psonis. secm
latinos. inpotestate recte credentiū sit. Nihil enī diversa his nominis vocabula nocebunt. qb̄
eadē recta fides mtē illuminat. Constā. fixū maneat. Qm̄ natura ē cui libā. Repetit p
dictas diffinitiones. Individua subsistentia. Dicendo individua subsistentia. ostendit ñ ho
minis s. ciceronis ee psonā. Subdendo rationabilis substantiæ. excludit irrationabilia. Hanc.
s. psonā. Traducitis. seduct. Omib̄ naturis dici posse psonā. dia ciuncta. utinxpo. Presupto. Traducet
i. assupto. ōcesso. Scilicā qdomis natura habeat psonā. Qm̄ inxpo duplice natura ee consebat. dia Psupto.
ciuncta utinxpo. Cū definitio. Diffinitio scilicā. q̄ dicū ē psona ee individua substantia. Nā
sindividua. ōuna ē substantia xpi. ergo ōuna psona cui solum m̄. ē. Ait. Cū igit hec
diffinitio psone sufficiat adcuuncendā falsitate nestorii. Insup argumentio uterror illis ma
nifestis apparet. Si enī ñ ÷ xpi una psona. s. ut nestorius asserit. s. duę aū hic doctor pparen
tes in loquit catholice. usq sequit uta. Seiungat. s. a una psona. Sequit. esequens ÷ Que ÷
g facta hominis diq; ciuncto. Nulla. s. ita ē. ut nestorii ait. Nū ita cumdico. s. duo quasi
Duo corpora sibim̄ copulant. Verba grā. aurū ōplumbū. que cū ex eadem materia sint. ōiuxta
se posita. Aliud tam ōalit ē aurū. Aliud ÷ ōalit plumbū. Aurū naq; fulū. plumbū liuidū.
Similit g sicā ōhomo induab̄ psonis manent. ñ unū facius xpm quidā ōhomo ut s sit. Utran
tū locis iuncta s. ñ tam duo corpora in uno loco ee poss. s iungi poss in uicinitate locorū. Greci.